

CLEVELANDSKA AMERIKA

Clevelandská Amerika
6119 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

Naročnina
\$2.00
na leto.

ŠTEV. 71. NO. 71.

CLEVELAND, OHIO, V TOREK 6. SEPTEMBRA 1910.

VOL. III.

Mestne novice.

Oktober bo Cuyahoga County slovesno praznoval svojo stoletnico, za kar se delajo velike priprave.

ROJAK PONESREČIL.

Cuyahoga County (okraj) namerava slovesno proslaviti svojo stoletnico in sicer z velikimi slavnostmi v Clevelandu od 10. do 15. oktobra. To bo morda največja slavnost v zgodovini Western Reserve okrožja. Otvoritev novih javnih plospov, počestne parade, karnival na jezeru in eroplan so samo nekatere bolj zanimive točke med mnogimi drugimi. Na tisoče dolarjev se je nabralo, da se izvrši ta velikanski program.

Otvorilo se bo pri tej slavnosti novo \$3.000.000 okrajno sodnijsko poslopje, ki bo na ogled pri tej priliki. Oprta bo občinstvu tudi nova pošta. Theodore Roosevelt bo povabljen, da ima otvoritveni govor. Navzoči bodo tudi drugi znani mošči. Celotno mesto bo lepo okrašeno in razsvetljeno, kakor se spodobi za tak čas.

Posebno zanimiva točka bo velika ognjena razstava na jezeru. Cela zgodovina Clevelanda se bo videla pri tej panorami iz ognja, in bodočnost se bo kazala z velikanskimi napravami. Dvajset koncertnih godov je že najetih za to priliko. Gasilci iz Clevelanda, Detroita, Toledo in Columbus bodo imeli zanimive vaje; vršila se bo sezonska igra med clevelandskim in Cincinnati baseball klubom. Videla se bodo tudi velika avtomobilna parada; parada šolskih otrok itd. Na vseh železniških progah bodo posebne cene.

Minuli petek popoldne je ambulanca od Hogan in Co. povozila na javnem trgu (Public square) Mrs. Sophia Schlegel, ki je obležala na mestu mrtva. Stara je bila 65 let. Njen mož, star 72, je bil tudi nevarno ranjen. Ambulanca je hitela na W. 3. cesti in Canal Rd. kjer je avtomobil nabil nekoga moža.

—Avgusta meseca je bilo zdravstvenemu uradu naznanjenih 23 slučajev vročinske bolezni, vendar jih ni umrlo več kakor pet oseb. Mestni zdravnik priporoča, da ljudje pijejo le prekuhan vodo. Zadnji teden je umrlo v Clevelandu 151 oseb proti 131 v istem tednu lanskega leta. Samo otrok je umrlo 40.

—Julij in avgust sta bila najbolj suha meseca za ta okraj v zadnjih 40 letih. Leta 1886 je v tem času tudi padlo prav malo dežja.

—Mirovni sodnik Janoušek je poročil nekoga Japonca Tom Y. Sugioka, ki je star 31 let, z Mažarko Mary Adamowski, stara 21 let. Začudna zveza.

—Counclman Arnold namerava pregovoriti kakega bodočega državnega poslanca, da v Columbusu v zbornici predlaga novo postavbo za Ohio, da morajo mesta preskrbeti po enega policista na vsakih 500 prebivalcev. Cleveland bi jih torej imel 1.000 do 1.100. Chief Kohler je dolgo prosil mestni svet, naj mu dovoli več policije, pa mesto nima denarja za potrebne stvari.

—Poročnica dovoljenja so dobili med drugimi tudi sledeči: John Kuznik, 30 let, 3627 E. 88. St. Franklin B. B. 23 let,

8107 Atna rd.; Karol Baycon, 29 let, 3580 Axtell ave; in Antonija Gričar, 18 let, 8000 Marble ave. A. Keržišnik, 23 let, 998 E. 63 St. in Apoloniya Strle, 24 let 1210 E. 55 St. Anton Janč 36 let, 1177 E. 62 St. in Ana Smolej, 21 let, 5816 St. Clair ave.

—Anton Grdina, trgovec z železnico in pohištvo, bo imel od 6. do 17. septembra veliko razprodajo po jako znižanih cenah. Podrobnosti naznanjajo plakati, ki so bili razdani zadnje dni.

—V sredo večer se je ponesrečil v Elkhart, Ind., rojak Johan Čampa. Delal je ponoči pri Lake Shore železnici, ko ga je pritnila neka lokomotiva, da je dve uri pozneje umrl.

Pokojnega so po naročilu njegovega brata in sestre, prepeljali v Collinwood k sorodnikom. Pogreb se je vršil 5. septembra pod vodstvom Ant. Grdina.

Pokojni je star 26 let, doma od Poljan na Dolenjskem, kjer zapušča starše. V Ameriko je prišel pred osmimi leti; bil je v Collinwood, odkoder se je pred tremi leti preselil v Elkhart, Indiana, kjer ga je zadela nesreča. V Collinwood zapušča žalujočega brata in sestro.

—Iz Lake Side bolnice je prepeljan v mestno bolnico Al. Maru, ki je samo tri tedne v Ameriki in je obolel pred nekaj dnevi, in sicer precej nevarno.

—Umrli so sledeči otroci: Staršem Zupančič hčerka Agnes, 8 let; staršem Strazišar sinček Edward; staršem Božič sinček Ladislav, staršem Pirnat v Collinwoodu sinček Karel, 9 mesecev; staršem Komin v Collinwoodu hčerka Marija 13 mesecev; staršem Manigar sinček 9 mesecev; staršem Zurtz hčerka Mary 4 mes.; staršem Zevnik hčerka Mary, 5 dni; staršem Skede, hčerka Jožeta, 9 mes.; staršem Perko hčerka Johana 1 leto; staršem Pevec sinček Tony 1 mesec; staršem Lucič sinček, 4 mesece; staršem Pejskar v Newburgu hčerka Doroteja 18 mesecev.

—Društvo Brooklyn št. 135 S. N. P. J. priredi v nedeljo dne 11. septembra veseljak izlet na takozvan prostor Brick yard od Standard Brick Co. v South Brooklyn. Pekli se bodo janci in za najboljšo zabavo pod prostim nebom bodo društveni skrbeli. Pripravljeni bodo vozovi kateri bodo prepekljali udeležence od prostora ko iztopi iz kare do veselicega prostora Chas. Kuhelna brezplačno. Pričakuje se velika udeležba tudi od strani občinstva, ki stanuje na vzhodni strani Clevelanda.

New York drugo mesto na svetu.

Washington, 3. septembra. Po uradnem štetju ima New York 4.766.883 prebivalcev. Mesto je torej drugo največje na svetu in je v desetih letih od 1900, pridobilo 1.349.481 prebivalcev. Povečalo se je torej za 38,7 odstotkov.

Prosijo Edisona pomoči.

Orange, N. Y. Več prebivalcev v severnem delu New Jersey je naprosilo slavnega izumitelja Edisona, naj obrne svoj izumiljski duh proti komarjem in naj iznajde sredstvo, da se jih pokonča. Letos so tako sadi, kakor že dolgo ne.

Edison je rekel, da njega komarji nikdar ne nagledujejo, in da jih nikdar ne bo pomagal.

Grška in Turška

Bati se je, da se pretrgajo diplomatske zveze. — Boj kot grškega blaga. — Spor glede Krete.

NOVA ZNANSTVENA DRUŽBA.

Carigrad, 3. septembra. Bati se je, da se pretrgajo diplomatske zveze med Grško in Turčijo. Grški poslanik je resno opozoril turškega ministra za zunanja zadeve, Riffaata Paša, da se je boj kot proti grškemu blagu na Turškem zopet obnovil in da hočejo izgnati Grke iz mesta Saloniki. Turški minister je obljubil, da se odpravi te razmere, obenem je pa omenil, da je bilo več uglednih kretskih Grkov izvoljenih kot poslanci na narodno grško zborovanje. Med temi je tudi kreski voditelj Venezelos, ki bo brzkone bodoči ministerski predsednik, kateremu je pa turška vlada nasprotna.

Turško časopisje jako ostro napada Grke in pravi, da so Grki in Bolgari rušili miru v Turčiji ter namigavajo, da bi bilo dobro, "če bi tem sovražnim sosedom dali dobro lekciijo."

Berolin, 3. sept. Na Nemškem nameravajo ustanoviti veliko znanstveno družbo po vzoru Carnegie Institute, ki bi preskrbela denar za obširna znanstvena raziskanja, katerih posamezne univerze ne morejo voditi, radi pomanjkanja sredstev. Ker je na čelu podjetja sam cesar, se pričakuje, da bo podjetje imelo uspeh in pridobilo veliko podpornikov.

Voditelji novega podjetja so preiskali in preučili Carnegie Institute, ki je v vseh glavnih točkah posnemanja vreden.

Lisabon, 3. septembra. Vojni minister je ukazal, da so tukajšnje vojaške čete pripravljene za prihodno nedeljo, ker kaže, da bodo v nedeljo velike demonstracije ne samo v glavnem mestu, ampak tudi drugod po deželi. V Bilbao hočejo strajkujoči nakladači prirediti paradu, katero je pa vlada prepovedala.

Berolin, 3. septembra. Pri nadomestnih volitvah v državni zbor je bil v okraju Marburg-Hoexter izvoljen poslanec prof. Spahn iz Strassburg univerze. Tam ima katoliški Centrum večino, vendar so voditelji Centroma hoteli pregovoriti Spahna, da bi ne prevzel poslaništva, ker se ne strinja vedno z njimi. Mož se pa noče umakniti.

Bogatini med revnimi potniki.

New York 4. septembra. Sedaj so se začeli voziti v medkrovju, med preprostimi revnimi prisiljenci tudi milijonerji. Na parniku Lusitania je dospel v medkrovju William B. Jones, predsednik od National Surety Co., nadzornik pri American Light in Power Co. in nadzornik od Knickerbocker Trust Co. Vse kajute v prvem in drugem razredu so bile že oddane, zato se je moral zadovoljiti s "čvišendekom".

Na Lusitaniji se je pripeljalo še petnajst drugih prav bogatih Amerikancev, ki niso dobili boljših prostorov v drugem in prvem razredu.

Vsak teden pride veliko številno Amerikancev, ki so bili na počitnicah po Evropi, nazaj domov. Do konca sezone se jih pričakuje še veliko.

Proti strajkarjem

Harmon proti strajkarjem. Naročil glavnemu državnemu odvjetniku, naj skliče veliko poroto, ki naj napravi konec strahovlade v Columbusu in kaznuje zločince.

ZAVRNE DELAVSKE ZAhteVE.

Columbus, O., 4. septembra. Guverner Harmon se je posvetoval z glavnim državnim odvjetnikom Dannan in mu naročil, naj se takoj skliče velika porota, da napravi konec neznošnim razmeram v Columbusu, kakor jih je on imenoval.

Harmon obljublja vsi državnemu moč, da se zatre brezvlada in zločinstvo. Zavrnil je tudi prošnjo osemnajstih delavskih organizacij, da naj se ugodno izreče za dogovor z družbo. Obnem je guverner izdal naznanilo za prebivalstvo države Ohio, da se bo državna letna razstava v Columbusu vseeno vršila in da bo preskrbel popolno varstvo za vse obiskovalce.

Posebno poudarja guverner, da se kaznuje metalec dinamita, ki so razrušili za več kar in ranili večje število ljudi.

Deset pooblaščenih od Central Union bo jutri zopet obiskalo vodstvo pooblaščenih železnice in skušali priti do sporazuma, kar ni pričakovati. Do delavskega praznika unije ne mislijo oklicati simpatičnega štrajka.

Dve ladiji v kvaranteni.

New York, 3. septembra. Dva parnika, namreč Lusitania od Cunard linije in italijanski parnik San Giovanni, ki je priplul iz Napolja in Palermo, sta bila pridržana pod kvaranteno. Na Lusitaniji je zbolel neki potnik v medkrovju. Četudi niso zdravniki videli znakov kolere, so vendar sklenili biti previdni in prepovedali izkrcanje potnikov. Na krovu italijanskega parnika je pred petimi dnevi nenadoma umrl neki otrok. Zato bodo ostali potniki preiskani od zdravnikov.

Za brezposelne.

Kopenhagen, Dansko, 3. septembra. Na mednarodnem socialističnem zborovanju, je bila sprejeta po daljših debatah resolucija, da se naj po celim svetu vpelje nekaj prisilni sistem, da se zavarujejo brezposelni. Stroške zato, naj bodo proizvajalci. Po sedanjem kapitalističnem sistemu je nemogoče preprečiti brezposelnosti, treba je delavce vsaj zavarovati s pomočjo zakonov.

Poslanci iz Amerike, Britanije in Francoske so se ustavljali glasovati, ker se jim je zdelo resolucija premalo določena in brez pomena.

Umrla vsled posta.

Los Angeles, Cal. 5. septembra. Tukaj je umrla Mrs. Nellie E. Boyle, ki se je s tremi drugimi vred prostovoljno postila. Dva druga fanatikarja sta že umrla.

James Butler je edini še živ in leži v bolnišnici v nevarnem položaju.

Vodja fanatične družbe je bil John O'Neill, ki se je hotel postiti štirideset dni, da bi lahko govoril z Bogom. Štirideseti dan je izdihnil.

Hribar ni potrjen

Vlada ni potrdila Ivan Hribarja za ljubljanskega župana ker je prevelik prijatelj Slovanov.

MESTNI SVET RAZPUŠČEN.

Poročali smo že, da avstrijska vlada, ki za Slovane nima drugega kakor šibo, ni potrdila izvolitve župana Ivana Hribarja. Ker je pa Hribar znan pri vseh strankah kot izvrsten in silno delaven župan, ki je povzdignil Ljubljano na odlično mesto, je ta korak vlade velika razaljitev celega slovenskega naroda.

Dunaj, 3. septembra. Občinski svet ljubljanski je zopet izvolil Hribarja za župana, navzlic temu da cesar ni hotel potrditi že prve njegove izvolitve. Prijatelj vlade seve tudi ni mogla in je občinski svet razpustila, ter nastavila komisarja, ki bo vodil mesto v imenu vlade, dokler se ne izvoli nov občinski svet.

Dunaj, 3. sept. V Solnogradu sta se sestala avstrijski zunanji minister Aehrenthal z vodjem zunanje italijanske politike Marquis di San Giuliano. Sestanek se smatra se posebne važnosti, ker je v istem hotelu stanoval prestolonaslednik Franc Ferdinand.

Rešile so se nekatere razporne točke med Avstro-Ogrsko in Italijo. Med drugim se je sklenilo, da se skliče na Dunaj komisija, ki bo uredila vprašanje o mejah, da se preprečijo glede njih vsi spori.

Expresne družbe v stiski.

Izvedenci, ki so v službi prometne komisije, so mnenja, da morajo vse ekspresne družbe v prihodnjih petih letih prenehati s poslovanjem. Mislijo namreč, da bodo železnice po novih postavah same prevzele ekspresni promet. Jeseni bo meddržavna komisija uvedla preiskavo proti ekspresnim družbam in določila vozino ter pregledala če so posamezne ekspresne družbe med seboj v zvezi.

Čudovita rešitev rojaka.

Calumet, Mich. Vse se čudi rešitvi Mike B. Sunicha (Zunič, Slovenec?) ki je timberman v Red Jacket šaftu od Calumet in Helca družbe je v šaftu hotel stopiti iz ene vzpenjače v drugo; zgrešil je stopinjo in padel 150 čevljev globoko, predno se je zagrabil za debelo železno vrvi, ki vlačil vzpenjače iz šafta. Ako bi se ne oprijel vrvi, bi bil padel naravnost na dnu šafta, ki je nad eno miljo globok, in bi našel gotovo smrt. Odrgnil si je močno roke, drugače je nepoškodovan. Visel je na vrvi, ko so ga rešili.

Slabi časi?

Chicago, Ill. Predsednik E. P. Ripley od Santa Fe železnice se je kot priča pred posebnim preiskovalnim uradnikom G. M. Brown izrazil, da trgovina letos ni tako dobra kot lani in da tudi za železnice ne pričakuje veliko dobička.

Santa Fe železnica hoče zvišati vozne cene, da mora plačevati delavcem večje plače. Vlada preiskuje, ako je železnica upravičena do večjih cen.

Mila prošnja.

Radodarnost clevelandskih Slovencev je splošno znana; kadarkoli se gre za pobiranje kakega ponesrečenega rojaka, kadarkoli je kdo v stisih, vselej se dobi stotine radodarnih Clevelandčanov, ki žrtvujejo od svojega imetja del ubogemu rojaku. To se mora priznati Slovencev v Clevelandu. Odrpte roke in srce imajo za rojaka vedno.

In baš sedaj se nudi prilika clevelandskim Slovencev, da še enkrat pokažejo svojo radodarnost. Slovenci v Clevelandu! Nekaj sto milj od nas se nahaja na tisoče rojakov — v uboštvo, revščini, gladi in žeji. To so slovenski štrajkarji v Pensylvaniji, ki se bore za svoje pravice, katere jim kapitalizem neče priznati. Ne zahtevajo mnogo, toda kar zahtevajo, jim gre po vseh božjih in človeških pravicah, samo kapitalističnih ne. Premogarski baroni Pensylvanije bi najraje, da bi ubogi premogartičal po 16 ur pod zemljo, da bi delal za par centov ves dan in se ubijal — da pozneje milijonarski potepuhi vlečejo temvečje svote denarja, da tembolj polnijo svoje nikdar site želodce.

Vsakdo pa ve, da v tem svojem obupnem boju proti kapitalizmu, ko ne zaslužijo ničesar, morajo vseeno jesti ali pa umreti lakote. So sicer v uniji, ki jih podpira, kolikor more. Toda predvsem so tudi nezavezani na blagohotno podporo svojih lastnih rojakov. Čitali smo, da se pobira za spomenik zasutina premogarjem.

Rojaki, ne potrebujemo mi spomenika mrtvim, pač pa potrebujemo denarja, da podpiramo žive in ne mrtve žrtve kapitalizma. Glejte, v Pensylvaniji imate žive spomenike delavskih žrtev, ki kličejo za podporo. Tem najrvo darujemo, potem šele glejmo, da bode mo postavljali spomenike.

Rojaki, bratje trkajo na naša vrata! Iz iste domovine smo prišli, vsi smo Slovenci! Kam se bo rojak zatekel v sili? Kam drugam kot k svojem rojaku, ki mu je najbližji. In danes štrajkarji v Pensylvaniji stradajo, mučijo jih kapitalisti, otroci kričijo po kruhu, Kate-ro slovensko srce se ne bo, tedaj odprlo in prihitelo na pomoč potrebnim. Trdno smo prepričani, da ta poziv na radodarnost slovenskih Clevelandčanov ne bo zaman. Trdno smo prepričani, da se dobi nekaj slovenskih mož, ki se bodejo toliko žrtvovali in šli okoli ter pobirali milodare za slovenske štrajkarje. Rojaki, vaše milosrdno delo rojakom ne bo zaman! Povrnejo vam vaši bratje, kadar bodejo mogli, in kadar mogoče mi pridemo v enake neprilike, katerih nas sicer Bog obvaruj! Slovenci trgovci v Clevelandu! Vi ste prvi, ki se lahko ganete in pokazete z lepim vzgledom tudi drugim, da je v Clevelandu še doma radodarnost, da smo vedno pripravljeni priskočiti na pomoč rojakom, ki s solzami v očeh trkajo na naša srca za mile podpore. Upamo da nismo pisali zastoj ter da najdejo te vrstice odmev prijaznega daru po vsej slovenski naselbini v Clevelandu. Darove sprejema naše uredništvo, ali pa naj se pošiljajo naravnost na John Baticha, Box 487.

Iz inozemstva

Na angleškem upeljujejo splošno vojaško dolžnost. — Potresi divjajo v Italiji.

V BRAZILIJO.

London 5. septembra. Lord Escher, ki ima prvo besedo pri angleški vojski, se je izrazil, da so dnevi prostovoljcev v Angliji šteti in da se upeljuje splošna vojaška dolžnost. Angliji povsod primanjkuje vojakov za njene kolonije, radičesar misli sedaj upeljati splošno vojaško obveznost.

St. Vincent, Zapadna Indija. 5. septembra. Stotine Indijcev se je izselilo od tukaj in sicer pod kontraktnimi deli v Brazilijo, ker dobijo delo pri gradnji nove železnice. Včeraj se je odpeljalo s parnikom "Maddaira" čez 500 Indijcev. Indijski časopisi prerokujejo indijskim delavcem v Braziliji jako naporno in slabo delo.

London 5. septembra. Znan dr. Crippen, ki je obtožen umora svoje žene, je bil pred sodnijo izpraševan. Izpraševanje je bilo tako naporno, da se je zdravnik pridužil na tla pred sodnikom. Odpeljali so ga v bolnišnico.

Berolin, 5. septembra. Nemški cesar, ki je videl kako malo je napravil s svojim govorom, se trudi sedaj da popravi, kar je zakrivil. Besede namreč, da je postavljen od Boga, in da nikomur družemu ni odgovoren kot Bogu je pri včerajšnjem govoru tako sprememil, da je vsak kristjan postavljen od Boga, kateremu je odgovoren za svoja dela.

Poskusi eno "Turkey Red" cigareto.

Več sto bralcev tega lista je postalo navdušenih kadilcev Turkey Red cigaret, ker smo nasvetovali, da vsi kadilci poskusijo to novo vrsto cigaret. Kadilci so spoznali, da imajo "Turkey Red" cigarete, ki so narejene iz čistega turškega tobaka, najslastnejši okus in duha in da jim bolj zadovoljujejo, kakor cigarete, ki se prodajajo za dvojno ceno, ki jih je deset za deset centov. Onim, ki še niso poskusili slasti "Turkey Red" cigaret zopet svetujemo, da jih poskusijo. Rabite jih enkrat in vedno jih boste rabili. Nikdar popreje ni bila tako izvrstna cigareta ponujena občinstvu po tako nizki ceni, da jih lahko kadi tudi bolj revni clovec.

Zato ne odlašati; kupi si eno škatljo Turkey Red cigaret še danes: Vživajte življenje, dokler ga morete. Turkey Red cigarete vam bodo pomagale zvišati življenje in ker malo stanejo si boste prihranili tudi denar.

— Slavnim društvom vseh Jednot se priporočamo v naročila raznih tiskovin. Na razpolago imamo zahvale številnih društev za krasno izvršene tiskovine. Naš urad ima namreč unjake delavce. Delo jako fino, trpežno, cene nizke, kakor nikjer drugje.

— Ali ste že ponovili naročnino za list? Samo dva dolara na leto.

Claridge, Pa. Westmoreland Co., ki je blagajnik in tajnik štrajkarkega odbora.

AMERIKA

Izhaja v torek in petek. Izdaja: Slov. tiskovna družba Amerika.

Naročnina: ZA AMERIKO: \$2.00 ZA EVROPO: \$3.00 ZA CLEVELAND po pošti: \$2.50 Posamezne številke po 3 cente.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne sprejemajo in ne vračajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se pošiljajo na: Tiskovna družba AMERIKA 6119 St. Clair ave. N. E. Cleveland, Ohio.

CLEVELANDSKA AMERIKA Issued Tuesdays and Fridays Published by The AMERIKA Publ. Co. (a corporation) 6119 St. Clair ave. N. E. Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians (Kranjers) in the City of Cleveland and elsewhere. Advertising rates on request. Tel. Cuy. Princeton 1277 R.

Entered as second-class matter January 5, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio under the Act of Mar. 3, 1879.

No. 71 Tue. Sep. 6th Voll III

Nasi članki

Največjo predgavico delajo vsakemu uredniku članki. Novice lahko pobere iz drugih časopisov, ako nima celo direktne zveze s "press bureau", ki mu pošiljajo novice po telefonu ali po brzjavu; nekaj novic mu nanosijo poročevalci, nekaj jih dobimo iz dopisov, da ima z novicam naposled malo dela. Vsaj originalnost ni pri novicah in tudi ni mogoča, ker se godi toliko zanimivih stvari naenkrat po raznih krajih sveta, in bi bilo nemogoče vsakiemu nemogoče vsak dogodek zasledovati in dobivati natankovito, samo njemu namenjenih poročil.

Vsak urednik pa skuša biti originalen pri člankih. Beli si glavo cele ure, da bo povabil čitateljem kaj posebnega in zanimivega ali pa poučnega. In vesel je sam pri sebi, če se mu je posrečilo zadeti kaj prav privlačnega in celo kaj važnega za pouk čitateljem. Se potem ko je članek tiskan, ga rad večkrat prebere in se čudi svojim lastnim mislim in pomenen je na svoje zmognosti.

Kaj pa čitatelji? Čitatelji imajo čudne navade; kadar jim hoče urednik povedati kaj res važnega, to najmanj upoštevajo. Posebno naši ameriški slovenski čitatelji imajo trdo kožo in kosmata nesa za uredniške članke. Dve tretjini čitateljev sploh ne bere člankov ki, so mogoče edino originalno blago v celim listu. Zastonj je ves trud ubogega skrbnega urednika, zastonj nenačnanje njegovih možgan. Naši čitatelji so preveč vsakdanji, živeči le v nižavi, plaze se po tleh kakor neke višje vrste živali, ki ji drugega ni mar, kakor da dobro zaslužijo in preženejo vse skrbi s pivom ali pa z vinom. Večina naših rojakov nima višjega poléta, zato pa tudi ne more prebirati člankov, poučnih razprav, ki so pravzaprav edina dobra dušna hrana. Da, žalibog, so naši ameriški rojaki v tem oziru prišli že tako daleč, da so nekateri postali popolnoma brezbrinji za vse, kar bi jih res napravilo razumna človeška bitja. Živijo kakor bi jih bila objela že nirvana, to je oni srečni stan, v katerem človek pozabi na vse skrbi in na vse misli; živi kakor teliček, ki se ne zmeni za čeli svet.

Rojaki, ali je tako življenje vredno človeka? Ali nismo še za kaj drugega na svetu, kakor za to, da delamo, zaslužek pa zajemo in zapijemo? Ne zamerite pač onemu, ki pridno dela in se trudi, da si prihrani denarja za stare dni, ali pa da si zgradi lepo stanovanje, da dobro preskrbi svoje otroke, da jih lepo oblače in dela s tem čast narodu. Tak človek pogosto rabi še svoj čas za to, da si pomaga za bodočnost, da bo vsaj pozneje živel, kot se spodobi človeku. Zamerimo pa takim, ki popivajo cele noči po salonih, ki zapravljajo ves denar sproti za pijačo, dočim hodijo strgani, zamazani; da se tuje narodnosti vzgledujejo nad nami. Zamerimo pred vsem takim, ki ne skrbijo za pošteno življenje, ki se ne brigajo ne za svoje žene, ne za otroke, če hodijo po javnih cestah slabo napravljeni in nikdar ne dobijo tistega čuta dostojanstva, do samih sebe, ki odklikuje Amerikance. In koliko Slovencev v Ameriki ni takih? Niti ena tretjina.

Za take ljudi so članki, ki marsikdaj povedo kako resnico, kako naj bi narod živel; ki sploh navajajo ljudi na trezno misljenje, da spoštujejo sami sebe. Sploh bo treba poudarjati, naj rojaki bolj čitajo poučne spise in članke, da si izobrazijo duha. Duševna izobrazba je prvi pogoj, da se človek zna tudi med svetom obnašati.

na to časopisje, zato se ne pritožuje preveč. Ameriško in angleško časopisje je sto let naprej pred nemšim. Avstrija je zvesta posnemalka nemških navad, zato ni čudna, da je njeno časopisje v podobnih razmerah kot nemško ali celo slabše, ker je toliko počasnejša, da napake popravi. In ti naditeži bi se še radi norca delali iz kulturnih Amerikancev in Angležev.

Umrl je Ivan Trpinc, gostilničar in občinski svetnik v Kamniku. Pokojnik je bil eden najboljših kamniških gospodarjev, splošno spoštovan in priljubljen. Bil je vedno prista narodne stranke, katerega bodo napredni Kamničani pogrešali tembolj, ker so taki značaji tako redko sejani. Blagumu možu trajen spomin!

V Ameriko se je nameraval odpeljati 18letni Anton Belič iz Črnolija ter se s tem odtegnil vojaški dolžnosti. Nakanoma pa mu je preprečil na južnem kolodvoru službujoči stražnik ter ga aretoval. Beliča so oddali deželnemu sodišču.

Uboj. V Harijah pri Ilirski Bistrici je bil zaboden Prijatnikov sin. Zvečer je bilo več fantov skupaj, kar pristopi Kotlarjev fant in reče Prijatnikovemu: "Ti, kaj si pa čez mene govoril?" Na to pa vzame nož in prizadene nasprotniku več smrtno nevarnih ran. Reče je proti jutru vsled velike izgube krvi umrl. Kotlarjevega so orožniki izročili sodišču.

Čebelarški shod v Postojni se je vrši v nedeljo 21. avgusta ob 3. uri popoldne pri čebelnjaku pri g. T. Dekleva. Na shodu je predaval g. nadučitelj A. Lizkar iz Ljubljane. Izvoz apna in oglja. Kranjska se ne more ponášati z obilno industrijo, zato pride našemu kmetu v dobro marsikak pridelek, ki mu leži v naravi sami. Letos je pri nas zlasti obilen izvoz apna in žganega oglja. Tega ima obilo Dolenjska in Notranjska in donáša n. pr. prebivalcem postojnskega logaškega, kočevskega in črnomljskega okraja obilo dohodkov.

Požar v Verdu. Dne 14. avgusta je pričel v Lenarčičevi tovarni ob pol ene ure popoldne goreti v sušilnici. Da se ogenj ni razširil na celo tovarno, se je zahvaliti gasilnemu društvu iz Verdalja in bivšim štirim članom za hitro pomoč, katero je prispelo v 7 minutah na kraj požara ter je pričelo gasiti. Tudi gasilna društva iz vrhnik in Stare Vrhnik sta se udeležila tega požara ter neumorno delala do pozne noči.

Utonil je 21. avgusta v doku Lloydovega arsenala v Trstu delavec Ivan Završnik. Umrl je v radgonski jetmšnici Itože Slaček, gostilničar v Seavnici. Bil je obsojen na 14 dni zapora, ker je kradel kokoši. V večji je pa naenkrat začel besneti in je hitro nato izdihnil.

Umrl je v Konjicah upokojeni hlevar kneza Windischgraetza, g. Fried. Evers. Pokojnik je bil iz Virtemberskega in se udeležil nemško francoske vojne leta 1870-71, pozneje pa bosanske okupacije. V vlaku ukraden. Ko se je ponoči peljal trgovec s prašiči, Ivan Perne v vlaku iz Ljubljane do Zidenaga mosta in zapal, mu je med tem časom nekdo prerezal pri telovniku žep ter ukradel denarnico, v kateri je imel 1000 K. denarja. Orožništvo je v Zidanem mostu preiskala dva tujca, pri katerih pa ni dobilo ničesar.

Nesrečna ljubezen. V Trstu je skočila v morje 27 letna služkinja Marija Godnik. Mornarji so skočili za njo ter jo še pravočasno rešili iz morske kopeli. Godnikovo so prepeljali v bolnišnico. Vzrok njenega skoka v morje je nesrečna ljubezen. Zagrebški paromlin. Na izredni glavni skupščini dne 14. avgusta je bilo soglasno sklenjeno, prekolekovati v prometu se nahajajo 7500 delnic po

Iz stare domovine.

KRANJSKO.

Umrl je Ivan Trpinc, gostilničar in občinski svetnik v Kamniku. Pokojnik je bil eden najboljših kamniških gospodarjev, splošno spoštovan in priljubljen. Bil je vedno prista narodne stranke, katerega bodo napredni Kamničani pogrešali tembolj, ker so taki značaji tako redko sejani. Blagumu možu trajen spomin!

V Ameriko se je nameraval odpeljati 18letni Anton Belič iz Črnolija ter se s tem odtegnil vojaški dolžnosti. Nakanoma pa mu je preprečil na južnem kolodvoru službujoči stražnik ter ga aretoval. Beliča so oddali deželnemu sodišču.

Uboj. V Harijah pri Ilirski Bistrici je bil zaboden Prijatnikov sin. Zvečer je bilo več fantov skupaj, kar pristopi Kotlarjev fant in reče Prijatnikovemu: "Ti, kaj si pa čez mene govoril?" Na to pa vzame nož in prizadene nasprotniku več smrtno nevarnih ran. Reče je proti jutru vsled velike izgube krvi umrl. Kotlarjevega so orožniki izročili sodišču.

Čebelarški shod v Postojni se je vrši v nedeljo 21. avgusta ob 3. uri popoldne pri čebelnjaku pri g. T. Dekleva. Na shodu je predaval g. nadučitelj A. Lizkar iz Ljubljane. Izvoz apna in oglja. Kranjska se ne more ponášati z obilno industrijo, zato pride našemu kmetu v dobro marsikak pridelek, ki mu leži v naravi sami. Letos je pri nas zlasti obilen izvoz apna in žganega oglja. Tega ima obilo Dolenjska in Notranjska in donáša n. pr. prebivalcem postojnskega logaškega, kočevskega in črnomljskega okraja obilo dohodkov.

Požar v Verdu. Dne 14. avgusta je pričel v Lenarčičevi tovarni ob pol ene ure popoldne goreti v sušilnici. Da se ogenj ni razširil na celo tovarno, se je zahvaliti gasilnemu društvu iz Verdalja in bivšim štirim članom za hitro pomoč, katero je prispelo v 7 minutah na kraj požara ter je pričelo gasiti. Tudi gasilna društva iz vrhnik in Stare Vrhnik sta se udeležila tega požara ter neumorno delala do pozne noči.

Utonil je 21. avgusta v doku Lloydovega arsenala v Trstu delavec Ivan Završnik. Umrl je v radgonski jetmšnici Itože Slaček, gostilničar v Seavnici. Bil je obsojen na 14 dni zapora, ker je kradel kokoši. V večji je pa naenkrat začel besneti in je hitro nato izdihnil.

Umrl je v Konjicah upokojeni hlevar kneza Windischgraetza, g. Fried. Evers. Pokojnik je bil iz Virtemberskega in se udeležil nemško francoske vojne leta 1870-71, pozneje pa bosanske okupacije. V vlaku ukraden. Ko se je ponoči peljal trgovec s prašiči, Ivan Perne v vlaku iz Ljubljane do Zidenaga mosta in zapal, mu je med tem časom nekdo prerezal pri telovniku žep ter ukradel denarnico, v kateri je imel 1000 K. denarja. Orožništvo je v Zidanem mostu preiskala dva tujca, pri katerih pa ni dobilo ničesar.

Nesrečna ljubezen. V Trstu je skočila v morje 27 letna služkinja Marija Godnik. Mornarji so skočili za njo ter jo še pravočasno rešili iz morske kopeli. Godnikovo so prepeljali v bolnišnico. Vzrok njenega skoka v morje je nesrečna ljubezen. Zagrebški paromlin. Na izredni glavni skupščini dne 14. avgusta je bilo soglasno sklenjeno, prekolekovati v prometu se nahajajo 7500 delnic po

33-1-5 K in 20 K in izdati 13,500 sov. delnic po 100 K, ki se morejo eventualno zložiti po 5 in 10 kosov, in katere prevzame v popolnem obsegu Vinko Majdič, mlinski veleindustrijalec v Kranju. Dosedanje ravnateljstvo in nadzorovalni odbor sta resignirala in so bili soglasno izvoljeni ravnateljstvo g. Franjo Arnold, Vinko Majdič sen. in Vinko Majdič ml., v nadzorovalni odbor pa gg. Anton Huber, dr. A. Homan (Dunaj), Franc Majdič (Jarše), Peter Majdič (Celje), in dr. L. Mazzura.

Novi stokronski bankovci. Novi stokronski bankovci avstrijsko-ogrške banke so 163 mm široki in 108 mm visoki in imajo na eni strani nemški na drugi strani pa ogrski napis.

Nesreča. V Zidanem mostu je utonil na mestu kjer se steka Savinja v Savo, železniški zavirac Bogme iz Maribora. Zapustil je ženo in tri nepresrbljene otroke.

Profesor Bezenšek je prispel iz Sofije 16. avgusta v svoj rojstni kraj Frankolovo (pri Celju), kjer ostane čez počitnice; nekaj dni se bo mudil tudi v Ljubljani.

Električna cestna železnica v Zagrebu je bila slovesno otvorna na kraljev rojstni dan Vladarjeva šoletnica na Hrvaškem, se je povsod jako slovesno praznovala, zlasti v Zagrebu. Vred listov je izšlo v slavnostni opremi s cesarjevo sliko, vsi pa so prinesli uvočne članke o tej redki slavnosti.

Tudi Srbi so v svojih glasilnih povdarjali svojo zvestobo do habsburške vladarske hiše.

RAZNOTEROSTI.

Poljaki na Dunaju. Na Dunaju je več Poljakov nego v Bukovini. Imajo pet šol in veliko knjižnico z 22.000 zvezki, kateri vzdržuje "Biblotega polska". Njen predsednik je od l. 1895. sedajni finančni minister Bilinski. Bibloteka vzdržuje tudi čitalnico in eno šolo. Ostale šole ima v svojih rokah "Stowarzyszenie szkoly polskiej". Za ljudsko izobrazbo skrbi "Unyversytet imienia Mickiewicza". Poljska organizacija na Dunaju trpi vsled slabih finančnih razmer in pa vsled tega, ker so pri tem udeleženi le višji krogi. Vsled tega šolska akcija ni enotna. Tako so tudi poljski soc. demokrati na Dunaju za njo ne brigajo. Velikega pomena bi bilo, da se dunajski Poljaki na demokratični podlagi preorganizirajo ter stopijo v stik z drugimi Slovani. Če bi se vsi dunajski Slovani dobro organizirali — tedaj bi se res lahko govorilo o slovanski nevarnosti.

Najvišja starost raznih živali. Morski kit ali som doživi lahko tisoč let, labud 300 let, orel 100 let, lev 70 let, konj 30 let, krava 20 let, medved 20 let, pes 20 let, mečka 15 let, lisica 15 let, ovca 10 let, veverica 8 let, zajec 7 let. Kokoši pa sploh dolgo ne živijo, ker jih ljudstvo še pred letom starosti kaj rado povzije, če so pri rokah.

Ptiči in letalni stroji. Največja brzina, ki se je dosedaj dosegla z letalnimi stroji, znaša 100 kilometrov na uro. Vprašanje je, če so letalni stroji dosegli brzino poleta ptičev. Prepelica poleti na uro 80 kilometrov; golob in letiči stroj imata enako brzino. Orel more preleteti na uro 120 kilometrov. Lastavica preleti na uro 317 kilometrov. Najhitrejši pa leta sokol, ki doseže izredno brzino.

Zpanjeptje med Nemci in Slovani. Nemški list ipriobčitujeje statistične podatke, koliko se povzije alkohola med Nemci in Slovani. Ti podatki kažejo, da zaužijejo splošno Nemci več žganja, kakor Slovani, zlasti zadnja leta je zauživanje žganja med Poljaki, posebno pa med Čehi in Jugoslavani znatno padlo, temu nasproti pa se je med Nemci silno povečalo. Nemški listi naglašajo, da tiči v tem dejstvu velika nevarnost za Nemce, češ, da so Nemci mogli dosej Slovene z uspehom germanizirati, samo radi tega, ker niso ime-

li Slovani v sebi dovolj odporne sile baš zaradi prevelikega uživanja alkohola. Sedaj pa se položaj menjava. Čas bi bil!

Društvene tajnike po Ameriki prosimo, da nam pišejo glede cen za pravila, zdravniške liste, društveni papir, kverte, prestopne liste, potne liste, obiskovalne liste in plačilne knjižice. Imamo nešteto priznanj od raznih društev za fino izdelane društvene tiskovine. Cene so nižje kot pri drugih tiskarnah. Delo trpežno in lično. Vprašajte za cene, predno se obrnete drugam

Kdor ima naprodaj zemljišče, lot, hišo, hišno opravilo ali kaj drugega, naj dene oglas v naš list in bo dobil v najhitrejšem času kupca. Cene takim oglašom so samo 50 centov za vsakokrat.

Kadar iščete svojega sorodnika, brata, sestro, očeta, mater ali svojega prijatelja, pišite na naš list, da denemo oglas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Cena oglasu je 25 centov vsakokrat.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo in najboljšo sredstvo za rast las, proti izpadanju las in odstranitve luskin na glavi, t. j. Alpen tinktura in pomada, od katere resnično možkim in ženskim zrastejo lepi lasje; ravno tako možkemu zrastejo lepi brki in brada. Revmatizem v rokah in nogah se popolnoma odstrani, ravno tako kurja očesa, ozeblina, bradavice in potne noge to zdravilo hitro odstrani.

Vprašajte pri J. WAHCIC, 109a E. 64th St. Cleveland, O.

AVSTRO-AMERIKANSKA ČRTA.

Napripravnější in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate. Regularna vožnja med Trstom in Reko. Brzi poštni in novi parobrodi na dva vijaka: Martha Washington, Laura, Alice, Argentina in Oceania. Drugi novi parniki kateri vozijo 19 mil na uro se gradijo.

Parniki odplujejo iz New Yorka ob sredah ob 1 popoldan in iz Trsta ob sobotih ob 2 popoldan proti New Yorku. Vsi parniki imajo brezžični brzjav, električno razsvetlavo in so moderno urejeni. Hrana je domača. Mornarji in zdravnik govore slovensko in hrvaško. Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrnite se na naše zastopnike ali pa na:

Phelps Bros. & Co., Gen'l Agt's, 2 Washington st., New - York.

Vi nas poznate, Izvršujemo vsa fotografična naročila. Husposka Bros. 1841 Euclid Ave.

Satković Brata, stavbena kontraktorja. Delata vse načrte; kdor naroči delo dobi načrte zastonj. Rojaki, oddajte stavbena dela in poprave pri poslopih domačinom ne pa tujcem! Se priporočata Satković Brata, 1192 Norwood Rd.

STOJ! GLEJ! BERI! The Steel Co. je kupila 2145 akrov zemlje v Sandvich West, Ontario, ravno nasproti reke pri Detroitu ter namerava zidati velikansko mesto, kakor Gary, Ind. kjer je zaposlenih okoli 20.000 delavcev z dobrimi plačami. Kompanija bo zidala velike mline, toplotnice, žgalsnice, tovarne za kare itd. Mi smo bili prvi, s središčem lotom v Gary, Ind. in smo prvi, ki prodajamo lote v Dominion, kjer bo zidano novo jekleno mesto. Prodajamo stotine lotov in sicer po sledečih lahkih pogojih: Mi ne računamo obresti onim, ki kupijo lote, nobenega davka do leta 1912, če ste bolni vam ni treba plačati, če ste brez dela, vam ni treba plačati, če umrjete, predno ste plačali za lot ostane lot lastnina vaše žene, ne da bi še kaj zraven plačali. Pridite v našo pisarno, kjer se vam vse razloži. Mi vam pokažemo, kako se hrani denar, kako se naredi denar. J. M. MARTIN, 1296 E. 26th St. L. KRIVOKAPIC, glavni zastopnik.

TURKEY RED CIGARETTES. so narejene iz najčistejšega turškega tobaka in imajo posebni duh, ki se dobi samo pri najboljših cigaretah. Kupite Boxo danes. Pokušajte eno škatlico in nikdar se boste kadili drugih cigaret. Predsednik Zjedinenih držav ne more kaditi boljših cigaret kot so TURKEY RED CIGARETTES. PRODANO SE POUVED. S. Anagyros, korporacija, test. The American Tobacco Co. 10 FOR 10¢

Resnica je! Kdorkoli Slovencev je pošiljal denarje v staro domovino se je prepričal, da so ti točno in vestno tja dospeli v 11.-13. dnih. Kdorkoli Slovencev se je obrnil na tvrdo Frank Sakser Co. 82 Cortlandt St., New York, N. Y., ali na njeno podružnico 6104 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O., da je bil vedno dobro postrežen in za svoje novce dobil tudi, kar mu je šlo.

Socetni Jakob

Hladnosrčnemu, treznemu, nikoli ginjenemu in nikoli samotnemu Jakobu so se oči zasolile. To pa se je tako zgodilo:

Izprehajal se je pod kostanji in prišla mu je nasproti mlada ženska. Takoj je ni spoznal, ali ko ji je pogledal natančno v lice, se je ves začudil.

"Kaj ti si, Anka? Moj Bog!"

Pet ali šest let je ni videl, pa se mu je zdelo, da se je bila postarala za petnajst let. Še na pol otrok je bila, ko jo je poznal; lepa, vesela in vroča, kakor sam solnčni žarek. Zares kakor solnčni žarek: jo je pogledal se je nasmehnil, toplo in sladko mu je seglo v srce. Zdal je bilo dvoje grenkih zarez ob njenih ustnicah in njene oči so bile udrti.

Sedla sta na klop. On je govoril o vremenu, ona je risala a solnčnikom brazde v pesek. Naposled je vzkliknil Jakob, da bi odpahnil nezaupljivost, ki je bila med njima.

"Tako sem srečen, tako osvobojen, da bi rad gledal same solnčne obraze, kakor je bil tvoj pred šestimi leti! Zdal je senca na njem in verjemi, da mi je hudo!"

Njene oči so se zalile, ustnice so se ji narahlo stresle — obraz otroka, ki ga je sram, da bi se razkopal na cesti.

"Nikoli nisem mislila, da je mogoče tako ravnati... Še zdaj ne verjamem, da je mogoče! Če je res, da so vsi ljudje tako ustvarjeni... gorje se nam na svetu!... Saj veš, kako smo bili mladi in veseli; nismo vedeli, kaj je zlo in greh, kaj hinavstvo in prevara... Tako je prišel in si je uzel mojo mladost, utrgal jo je kakor jabolko z veje in šel... Pet let v zemljo zakopanih... spomin grize v srcu, da bi to srce vpilo od srma in žalosti..."

"Pa sem si bil zaželel, da bi udaril tistega človeka v obraz, naravnost na lažnjiva usta!" je pomislil...

Pripovedala mu je prav navadno zgodbo, tisto najnuvno in genljivo novelo, kakor jih pišejo petošolci in kakor jih vračajo uredniki z opazko: Stara stvar, obrabljena snov!" Prišel je, utrgal je jabolko in je šel; to je teh povesti vsebina in misel.

In vse je bilo po starem, po vrsti in po redu, kakor se spodobi. Mlad in lep človek je bil, vesel prijazen, ljubeznjiv, oblagodarjen z vsemi čednostmi, ki si jih sanja srce. Objemal je s trepetajočimi rokami poljuboval je z zatnjenimi očmi, prisegel je zvestobo na kolenuh. Ob svetilki je vezla pisane prtiče, on pa je bral Heinejeve cukrene verzice... podoba za odraslo mladino. Nato sta mislila na poroko in na svatbo... Nastopile so tiste noči, ki jih petošolci najrajši opisujejo, zato ker so zelo ganljive. Mati in hči bdi do pozne ure, pogovarjata se o prihodnosti, malo se jokata in malo smejata, ugribata o perilu, o poročni obleki, o pohištvi, o dnevu poroke, o vsem kar je za tako blizu in še tako daleč kakor smrt — pred poslednjim vzdihom človek ne verjame, da je smrt že v izbi; le nepokoj je v njegovem srcu in čudno, nejasno pričakovanje... Določili so dan poroke, tudi uro in kraj. Nato pa je brala pismo v katerem je bilo razloženo, da je svet neprijazen, trd in sovražen, da nemila usoda trga najsvetejše vezi, da ostane v srcu večni spomin, da naj ga nikar ne preklinja v svoji čisti in nedolžni duši, kajti življenje da je brezobzirno in njegov ukaz nezprosen... skratka, poročil se je bil na tistem z drugo žensko, zato ker je imela za dvesto kron bogatejšo doto. Nato obup in solze in tako dalje, vse po starem...

Ko je slišal Jakob to zgodbo, so se mu oči zalile s solzami.

"Varaj vlačugo!" je pomislil. "Varaj tisto, ki vara same in veliko bo tvoje zaslužnje pred ljudmi. Ali ni ga ostudnejšega greha, nego fa-

gati se otroku, zaupljivemu, neoskrbnjenemu, ki veruje v vsako lepo besedo kakor v katekizem!"

In zaželelo se mu je, da bi stal pred njim tisti človek, trepetajoč, milosti proseč.

"Ne milosti Judežu!"

Udaril bi ga s pestjo v obraz, naravnost na tista usta, ki so lagala zvestobo, ko so bila še topila od poljubov vlačuge.

Anka se je sklonila globoko in je risala profil moškega lica.

"In vendar ga imam rada... in zmirom ga bom imela rada... do konca!"

Jakob si je grizel ustna in je rekel, kakor je bila rekla ona sama:

"Nikoli nisem mislil, da je mogoče tako ravnati... Še zdaj ne verjamem, da je mogoče!"

Ko sta poslovala, so bile oči obema kalne in motne.

Tako se je zgodilo, da je hladnosrčni, trezni, nikoli ginjeni in nikoli samotni Jakob potočil grenko solzo...

Ali ko se je vračal pod kostanji proti domu in je sijala skozi večjeve večerna zarja na beli pesek, se je povrnila v njegovo srce vsa osvobojeja sreča.

"Pet let suženjstva, pet let zaklenjen v eno samo izbo, priklenjen k nemu samemu človeku! Nič več, nikoli več! O svoboda! Svet pokaži zdaj, kaj da si in kolikoma da te je, zato da in objamem s tema močnima rokama!..."

Tako je premišljeval in vrisikal v svoji sreči...

Na mizi je dobil pismo, ki se je tako-le začelo:

"Dragi, od srca ljubljeni! Še zmirom dragi, še zmirom od srca ljubljeni! Ti sam veš kako si mi vzel mojo mladost; utrgal si jo kakor jabolko z veje in si šel. Pet let v zemljo zakopanih — spomin grize v srcu, da bi to srce vpilo od srma in žalosti... In vendar te imam rada, do konca."

"Pa sem si bil zaželel, da bi udaril tistega človeka v obraz, naravnost na lažnjiva usta!" je pomislil...

Pripovedala mu je prav navadno zgodbo, tisto najnuvno in genljivo novelo, kakor jih pišejo petošolci in kakor jih vračajo uredniki z opazko: Stara stvar, obrabljena snov!" Prišel je, utrgal je jabolko in je šel; to je teh povesti vsebina in misel.

In vse je bilo po starem, po vrsti in po redu, kakor se spodobi. Mlad in lep človek je bil, vesel prijazen, ljubeznjiv, oblagodarjen z vsemi čednostmi, ki si jih sanja srce. Objemal je s trepetajočimi rokami poljuboval je z zatnjenimi očmi, prisegel je zvestobo na kolenuh. Ob svetilki je vezla pisane prtiče, on pa je bral Heinejeve cukrene verzice... podoba za odraslo mladino. Nato sta mislila na poroko in na svatbo... Nastopile so tiste noči, ki jih petošolci najrajši opisujejo, zato ker so zelo ganljive. Mati in hči bdi do pozne ure, pogovarjata se o prihodnosti, malo se jokata in malo smejata, ugribata o perilu, o poročni obleki, o pohištvi, o dnevu poroke, o vsem kar je za tako blizu in še tako daleč kakor smrt — pred poslednjim vzdihom človek ne verjame, da je smrt že v izbi; le nepokoj je v njegovem srcu in čudno, nejasno pričakovanje... Določili so dan poroke, tudi uro in kraj. Nato pa je brala pismo v katerem je bilo razloženo, da je svet neprijazen, trd in sovražen, da nemila usoda trga najsvetejše vezi, da ostane v srcu večni spomin, da naj ga nikar ne preklinja v svoji čisti in nedolžni duši, kajti življenje da je brezobzirno in njegov ukaz nezprosen... skratka, poročil se je bil na tistem z drugo žensko, zato ker je imela za dvesto kron bogatejšo doto. Nato obup in solze in tako dalje, vse po starem...

Ko je slišal Jakob to zgodbo, so se mu oči zalile s solzami.

"Varaj vlačugo!" je pomislil. "Varaj tisto, ki vara same in veliko bo tvoje zaslužnje pred ljudmi. Ali ni ga ostudnejšega greha, nego fa-

gati se otroku, zaupljivemu, neoskrbnjenemu, ki veruje v vsako lepo besedo kakor v katekizem!"

In zaželelo se mu je, da bi stal pred njim tisti človek, trepetajoč, milosti proseč.

"Ne milosti Judežu!"

Udaril bi ga s pestjo v obraz, naravnost na tista usta, ki so lagala zvestobo, ko so bila še topila od poljubov vlačuge.

Anka se je sklonila globoko in je risala profil moškega lica.

"In vendar ga imam rada... in zmirom ga bom imela rada... do konca!"

Jakob si je grizel ustna in je rekel, kakor je bila rekla ona sama:

"Nikoli nisem mislil, da je mogoče tako ravnati... Še zdaj ne verjamem, da je mogoče!"

Ko sta poslovala, so bile oči obema kalne in motne.

Tako se je zgodilo, da je hladnosrčni, trezni, nikoli ginjeni in nikoli samotni Jakob potočil grenko solzo...

Ali ko se je vračal pod kostanji proti domu in je sijala skozi večjeve večerna zarja na beli pesek, se je povrnila v njegovo srce vsa osvobojeja sreča.

"Pet let suženjstva, pet let zaklenjen v eno samo izbo, priklenjen k nemu samemu človeku! Nič več, nikoli več! O svoboda! Svet pokaži zdaj, kaj da si in kolikoma da te je, zato da in objamem s tema močnima rokama!..."

Tako je premišljeval in vrisikal v svoji sreči...

Na mizi je dobil pismo, ki se je tako-le začelo:

"Dragi, od srca ljubljeni! Še zmirom dragi, še zmirom od srca ljubljeni! Ti sam veš kako si mi vzel mojo mladost; utrgal si jo kakor jabolko z veje in si šel. Pet let v zemljo zakopanih — spomin grize v srcu, da bi to srce vpilo od srma in žalosti... In vendar te imam rada, do konca."

"Pa sem si bil zaželel, da bi udaril tistega človeka v obraz, naravnost na lažnjiva usta!" je pomislil...

Pripovedala mu je prav navadno zgodbo, tisto najnuvno in genljivo novelo, kakor jih pišejo petošolci in kakor jih vračajo uredniki z opazko: Stara stvar, obrabljena snov!" Prišel je, utrgal je jabolko in je šel; to je teh povesti vsebina in misel.

In vse je bilo po starem, po vrsti in po redu, kakor se spodobi. Mlad in lep človek je bil, vesel prijazen, ljubeznjiv, oblagodarjen z vsemi čednostmi, ki si jih sanja srce. Objemal je s trepetajočimi rokami poljuboval je z zatnjenimi očmi, prisegel je zvestobo na kolenuh. Ob svetilki je vezla pisane prtiče, on pa je bral Heinejeve cukrene verzice... podoba za odraslo mladino. Nato sta mislila na poroko in na svatbo... Nastopile so tiste noči, ki jih petošolci najrajši opisujejo, zato ker so zelo ganljive. Mati in hči bdi do pozne ure, pogovarjata se o prihodnosti, malo se jokata in malo smejata, ugribata o perilu, o poročni obleki, o pohištvi, o dnevu poroke, o vsem kar je za tako blizu in še tako daleč kakor smrt — pred poslednjim vzdihom človek ne verjame, da je smrt že v izbi; le nepokoj je v njegovem srcu in čudno, nejasno pričakovanje... Določili so dan poroke, tudi uro in kraj. Nato pa je brala pismo v katerem je bilo razloženo, da je svet neprijazen, trd in sovražen, da nemila usoda trga najsvetejše vezi, da ostane v srcu večni spomin, da naj ga nikar ne preklinja v svoji čisti in nedolžni duši, kajti življenje da je brezobzirno in njegov ukaz nezprosen... skratka, poročil se je bil na tistem z drugo žensko, zato ker je imela za dvesto kron bogatejšo doto. Nato obup in solze in tako dalje, vse po starem...

Ko je slišal Jakob to zgodbo, so se mu oči zalile s solzami.

"Varaj vlačugo!" je pomislil. "Varaj tisto, ki vara same in veliko bo tvoje zaslužnje pred ljudmi. Ali ni ga ostudnejšega greha, nego fa-

gati se otroku, zaupljivemu, neoskrbnjenemu, ki veruje v vsako lepo besedo kakor v katekizem!"

In zaželelo se mu je, da bi stal pred njim tisti človek, trepetajoč, milosti proseč.

"Ne milosti Judežu!"

Udaril bi ga s pestjo v obraz, naravnost na tista usta, ki so lagala zvestobo, ko so bila še topila od poljubov vlačuge.

Anka se je sklonila globoko in je risala profil moškega lica.

"In vendar ga imam rada... in zmirom ga bom imela rada... do konca!"

Jakob si je grizel ustna in je rekel, kakor je bila rekla ona sama:

"Nikoli nisem mislil, da je mogoče tako ravnati... Še zdaj ne verjamem, da je mogoče!"

Ko sta poslovala, so bile oči obema kalne in motne.

Tako se je zgodilo, da je hladnosrčni, trezni, nikoli ginjeni in nikoli samotni Jakob potočil grenko solzo...

Ali ko se je vračal pod kostanji proti domu in je sijala skozi večjeve večerna zarja na beli pesek, se je povrnila v njegovo srce vsa osvobojeja sreča.

"Pet let suženjstva, pet let zaklenjen v eno samo izbo, priklenjen k nemu samemu človeku! Nič več, nikoli več! O svoboda! Svet pokaži zdaj, kaj da si in kolikoma da te je, zato da in objamem s tema močnima rokama!..."

Tako je premišljeval in vrisikal v svoji sreči...

Na mizi je dobil pismo, ki se je tako-le začelo:

"Dragi, od srca ljubljeni! Še zmirom dragi, še zmirom od srca ljubljeni! Ti sam veš kako si mi vzel mojo mladost; utrgal si jo kakor jabolko z veje in si šel. Pet let v zemljo zakopanih — spomin grize v srcu, da bi to srce vpilo od srma in žalosti... In vendar te imam rada, do konca."

"Pa sem si bil zaželel, da bi udaril tistega človeka v obraz, naravnost na lažnjiva usta!" je pomislil...

Pripovedala mu je prav navadno zgodbo, tisto najnuvno in genljivo novelo, kakor jih pišejo petošolci in kakor jih vračajo uredniki z opazko: Stara stvar, obrabljena snov!" Prišel je, utrgal je jabolko in je šel; to je teh povesti vsebina in misel.

In vse je bilo po starem, po vrsti in po redu, kakor se spodobi. Mlad in lep človek je bil, vesel prijazen, ljubeznjiv, oblagodarjen z vsemi čednostmi, ki si jih sanja srce. Objemal je s trepetajočimi rokami poljuboval je z zatnjenimi očmi, prisegel je zvestobo na kolenuh. Ob svetilki je vezla pisane prtiče, on pa je bral Heinejeve cukrene verzice... podoba za odraslo mladino. Nato sta mislila na poroko in na svatbo... Nastopile so tiste noči, ki jih petošolci najrajši opisujejo, zato ker so zelo ganljive. Mati in hči bdi do pozne ure, pogovarjata se o prihodnosti, malo se jokata in malo smejata, ugribata o perilu, o poročni obleki, o pohištvi, o dnevu poroke, o vsem kar je za tako blizu in še tako daleč kakor smrt — pred poslednjim vzdihom človek ne verjame, da je smrt že v izbi; le nepokoj je v njegovem srcu in čudno, nejasno pričakovanje... Določili so dan poroke, tudi uro in kraj. Nato pa je brala pismo v katerem je bilo razloženo, da je svet neprijazen, trd in sovražen, da nemila usoda trga najsvetejše vezi, da ostane v srcu večni spomin, da naj ga nikar ne preklinja v svoji čisti in nedolžni duši, kajti življenje da je brezobzirno in njegov ukaz nezprosen... skratka, poročil se je bil na tistem z drugo žensko, zato ker je imela za dvesto kron bogatejšo doto. Nato obup in solze in tako dalje, vse po starem...

Ko je slišal Jakob to zgodbo, so se mu oči zalile s solzami.

"Varaj vlačugo!" je pomislil. "Varaj tisto, ki vara same in veliko bo tvoje zaslužnje pred ljudmi. Ali ni ga ostudnejšega greha, nego fa-

gati se otroku, zaupljivemu, neoskrbnjenemu, ki veruje v vsako lepo besedo kakor v katekizem!"

In zaželelo se mu je, da bi stal pred njim tisti človek, trepetajoč, milosti proseč.

"Ne milosti Judežu!"

Udaril bi ga s pestjo v obraz, naravnost na tista usta, ki so lagala zvestobo, ko so bila še topila od poljubov vlačuge.

Anka se je sklonila globoko in je risala profil moškega lica.

"In vendar ga imam rada... in zmirom ga bom imela rada... do konca!"

Jakob si je grizel ustna in je rekel, kakor je bila rekla ona sama:

"Nikoli nisem mislil, da je mogoče tako ravnati... Še zdaj ne verjamem, da je mogoče!"

Ko sta poslovala, so bile oči obema kalne in motne.

Tako se je zgodilo, da je hladnosrčni, trezni, nikoli ginjeni in nikoli samotni Jakob potočil grenko solzo...

Ali ko se je vračal pod kostanji proti domu in je sijala skozi večjeve večerna zarja na beli pesek, se je povrnila v njegovo srce vsa osvobojeja sreča.

"Pet let suženjstva, pet let zaklenjen v eno samo izbo, priklenjen k nemu samemu človeku! Nič več, nikoli več! O svoboda! Svet pokaži zdaj, kaj da si in kolikoma da te je, zato da in objamem s tema močnima rokama!..."

Tako je premišljeval in vrisikal v svoji sreči...

Na mizi je dobil pismo, ki se je tako-le začelo:

"Dragi, od srca ljubljeni! Še zmirom dragi, še zmirom od srca ljubljeni! Ti sam veš kako si mi vzel mojo mladost; utrgal si jo kakor jabolko z veje in si šel. Pet let v zemljo zakopanih — spomin grize v srcu, da bi to srce vpilo od srma in žalosti... In vendar te imam rada, do konca."

"Pa sem si bil zaželel, da bi udaril tistega človeka v obraz, naravnost na lažnjiva usta!" je pomislil...

Pripovedala mu je prav navadno zgodbo, tisto najnuvno in genljivo novelo, kakor jih pišejo petošolci in kakor jih vračajo uredniki z opazko: Stara stvar, obrabljena snov!" Prišel je, utrgal je jabolko in je šel; to je teh povesti vsebina in misel.

In vse je bilo po starem, po vrsti in po redu, kakor se spodobi. Mlad in lep človek je bil, vesel prijazen, ljubeznjiv, oblagodarjen z vsemi čednostmi, ki si jih sanja srce. Objemal je s trepetajočimi rokami poljuboval je z zatnjenimi očmi, prisegel je zvestobo na kolenuh. Ob svetilki je vezla pisane prtiče, on pa je bral Heinejeve cukrene verzice... podoba za odraslo mladino. Nato sta mislila na poroko in na svatbo... Nastopile so tiste noči, ki jih petošolci najrajši opisujejo, zato ker so zelo ganljive. Mati in hči bdi do pozne ure, pogovarjata se o prihodnosti, malo se jokata in malo smejata, ugribata o perilu, o poročni obleki, o pohištvi, o dnevu poroke, o vsem kar je za tako blizu in še tako daleč kakor smrt — pred poslednjim vzdihom človek ne verjame, da je smrt že v izbi; le nepokoj je v njegovem srcu in čudno, nejasno pričakovanje... Določili so dan poroke, tudi uro in kraj. Nato pa je brala pismo v katerem je bilo razloženo, da je svet neprijazen, trd in sovražen, da nemila usoda trga najsvetejše vezi, da ostane v srcu večni spomin, da naj ga nikar ne preklinja v svoji čisti in nedolžni duši, kajti življenje da je brezobzirno in njegov ukaz nezprosen... skratka, poročil se je bil na tistem z drugo žensko, zato ker je imela za dvesto kron bogatejšo doto. Nato obup in solze in tako dalje, vse po starem...

Ko je slišal Jakob to zgodbo, so se mu oči zalile s solzami.

"Varaj vlačugo!" je pomislil. "Varaj tisto, ki vara same in veliko bo tvoje zaslužnje pred ljudmi. Ali ni ga ostudnejšega greha, nego fa-

gati se otroku, zaupljivemu, neoskrbnjenemu, ki veruje v vsako lepo besedo kakor v katekizem!"

In zaželelo se mu je, da bi stal pred njim tisti človek, trepetajoč, milosti proseč.

"Ne milosti Judežu!"

Udaril bi ga s pestjo v obraz, naravnost na tista usta, ki so lagala zvestobo, ko so bila še topila od poljubov vlačuge.

Anka se je sklonila globoko in je risala profil moškega lica.

"In vendar ga imam rada... in zmirom ga bom imela rada... do konca!"

Jakob si je grizel ustna in je rekel, kakor je bila rekla ona sama:

"Nikoli nisem mislil, da je mogoče tako ravnati... Še zdaj ne verjamem, da je mogoče!"

Ko sta poslovala, so bile oči obema kalne in motne.

Tako se je zgodilo, da je hladnosrčni, trezni, nikoli ginjeni in nikoli samotni Jakob potočil grenko solzo...

Ali ko se je vračal pod kostanji proti domu in je sijala skozi večjeve večerna zarja na beli pesek, se je povrnila v njegovo srce vsa osvobojeja sreča.

"Pet let suženjstva, pet let zaklenjen v eno samo izbo, priklenjen k nemu samemu človeku! Nič več, nikoli več! O svoboda! Svet pokaži zdaj, kaj da si in kolikoma da te je, zato da in objamem s tema močnima rokama!..."

Tako je premišljeval in vrisikal v svoji sreči...

Na mizi je dobil pismo, ki se je tako-le začelo:

"Dragi, od srca ljubljeni! Še zmirom dragi, še zmirom od srca ljubljeni! Ti sam veš kako si mi vzel mojo mladost; utrgal si jo kakor jabolko z veje in si šel. Pet let v zemljo zakopanih — spomin grize v srcu, da bi to srce vpilo od srma in žalosti... In vendar te imam rada, do konca."

"Pa sem si bil zaželel, da bi udaril tistega človeka v obraz, naravnost na lažnjiva usta!" je pomislil...

Pripovedala mu je prav navadno zgodbo, tisto najnuvno in genljivo novelo, kakor jih pišejo petošolci in kakor jih vračajo uredniki z opazko: Stara stvar, obrabljena snov!" Prišel je, utrgal je jabolko in je šel; to je teh povesti vsebina in misel.

In vse je bilo po starem, po vrsti in po redu, kakor se spodobi. Mlad in lep človek je bil, vesel prijazen, ljubeznjiv, oblagodarjen z vsemi čednostmi, ki si jih sanja srce. Objemal je s trepetajočimi rokami poljuboval je z zatnjenimi očmi, prisegel je zvestobo na kolenuh. Ob svetilki je vezla pisane prtiče, on pa je bral Heinejeve cukrene verzice... podoba za odraslo mladino. Nato sta mislila na poroko in na svatbo... Nastopile so tiste noči, ki jih petošolci najrajši opisujejo, zato ker so zelo ganljive. Mati in hči bdi do pozne ure, pogovarjata se o prihodnosti, malo se jokata in malo smejata, ugribata o perilu, o poročni obleki, o pohištvi, o dnevu poroke, o vsem kar je za tako blizu in še tako daleč kakor smrt — pred poslednjim vzdihom človek ne verjame, da je smrt že v izbi; le nepokoj je v njegovem srcu in čudno, nejasno pričakovanje... Določili so dan poroke, tudi uro in kraj. Nato pa je brala pismo v katerem je bilo razloženo, da je svet neprijazen, trd in sovražen, da nemila usoda trga najsvetejše vezi, da ostane v srcu večni spomin, da naj ga nikar ne preklinja v svoji čisti in nedolžni duši, kajti življenje da je brezobzirno in njegov ukaz nezprosen... skratka, poročil se je bil na tistem z drugo žensko, zato ker je imela za dvesto kron bogatejšo doto. Nato obup in solze in tako dalje, vse po starem...

Ko je slišal Jakob to zgodbo, so se mu oči zalile s solzami.

"Varaj vlačugo!" je pomislil. "Varaj tisto, ki vara same in veliko bo tvoje zaslužnje pred ljudmi. Ali ni ga ostudnejšega greha, nego fa-

gati se otroku, zaupljivemu, neoskrbnjenemu, ki veruje v vsako lepo besedo kakor v katekizem!"

In zaželelo se mu je, da bi stal pred njim tisti človek, trepetajoč, milosti proseč.

"Ne milosti Judežu!"

Udaril bi ga s pestjo v obraz, naravnost na tista usta, ki so lagala zvestobo, ko so bila še topila od poljubov vlačuge.

Anka se je sklonila globoko in je risala profil moškega lica.

"In vendar ga imam rada... in zmirom ga bom imela rada... do konca!"

Jakob si je grizel ustna in je rekel, kakor je bila rekla ona sama:

"Nikoli nisem mislil, da je mogoče tako ravnati... Še zdaj ne verjamem, da je mogoče!"

Ko sta poslovala, so bile oči obema kalne in motne.

Tako se je zgodilo, da je hladnosrčni, trezni, nikoli ginjeni in nikoli samotni Jakob potočil grenko solzo...

Ali ko se je vračal pod kostanji proti domu in je sijala skozi večjeve večerna zarja na beli pesek, se je povrnila v njegovo srce vsa osvobojeja sreča.

"Pet let suženjstva, pet let zaklenjen v eno samo izbo, priklenjen k nemu samemu človeku! Nič več, nikoli več! O svoboda! Svet pokaži zdaj, kaj da si in kolikoma da te je, zato da in objamem s tema močnima rokama!..."

Tako je premišljeval in vrisikal v svoji sreči...

Na mizi je dobil pismo, ki se je tako-le začelo:

"Dragi, od srca ljubljeni! Še zmirom dragi, še zmirom od srca ljubljeni! Ti sam veš kako si mi vzel mojo mladost; utrgal si jo kakor jabolko z veje in si šel. Pet let v zemljo zakopanih — spomin grize v srcu, da bi to srce vpilo od srma in žalosti... In vendar te imam rada, do konca."

"Pa sem si bil zaželel, da bi udaril tistega človeka v obraz, naravnost na lažnjiva usta!" je pomislil...

Pripovedala mu je prav navadno zgodbo, tisto najnuvno in genljivo novelo, kakor jih pišejo petošolci in kakor jih vračajo uredniki z opazko: Stara stvar, obrabljena snov!" Prišel je, utrgal je jabolko in je šel; to je teh povesti vsebina in misel.

In vse je bilo po starem, po vrsti in po redu, kakor se spodobi. Mlad in lep človek je bil, vesel prijazen, ljubeznjiv, oblagodarjen z vsemi čednostmi, ki si jih sanja srce. Objemal je s trepetajočimi rokami poljuboval je z zatnjenimi očmi, prisegel je zvestobo na kolenuh. Ob svetilki je vezla pisane prtiče, on pa je bral Heinejeve cukrene verzice... podoba za odraslo mladino. Nato sta mislila na poroko in na svatbo... Nastopile so tiste noči, ki jih petošolci najrajši opisujejo, zato

Satan in Iskarijot.

Spisal Karol May, za "Ameriko" prevedil E. J. P.

DRUGA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

"Vaša pot vas je peljala skozi ozemlje Uled Ajunov, ki so zelo roparski. Katerega rodu si ti?"

"Rodu Uled Ajar."

"Torej so Uled Ajani tvoji smrtni sovražniki, pa si se vendar drznila skozi njih ozemlje?"

"Da, Alah naju je speljal na napačno pot, ker je bilo tako zapisano v knjigi življenja. Ko sva prišla s starcem na to mesto, so nas Uled Ajani napadli s šulicami so zbadali starčka in streljali v njegovo glavo; odvzeli so mu tudi obleko, katero je imel ubogi mož. Mene so pa zagrebli v zemljo, da bi se, kakor so rekli, pasla nad groznim pogledom. Da ni moj otrok slep, bi tudi njega umorili, ker je deček."

"Kdaj se je pa to zgodilo?"

"Pred dvema dnevnoma."

"Groznol! Koliko si reva pretrpela!"

"Da, Alah naj jih prekolne v najglobokejšo peklo! Prestala sem grozovite bolečine radi sebe in svojega otroka, ker mu nisem mogla pomagati. Ležal je pred menoj na solncu in v temi. In tam je ležal starček, siromak, in gledati sem morala, kako so ga jastrebi kljunali. Potem so pa tudi prišli k meni; le s kričanjem sem jih prepodila; konečno so pa uvideli, da se ne morem braniti in so postali vedno bolj predrzni. Da nisi ti prišel, bi sedaj že zasadili svoje kremplje v moje in otrokovo meso. Toda kako naj sedaj pridem domov? Hoditi ne morem, pa tudi hrane in pijače nimam."

"Ali se boš lahko držala na mojem konju, če te posadim na sedlo, dočim bom jaz korakal zraven tebe?"

"Ne vrjame, ker moram tudi otroka držati."

"Otroka nesem jaz."

"Tvoja dobrotljivost, gospod, je tako velika kot moja žalost; toda nisi tako ne morem sama sedeti na sedlu, ker mi je Alah odvzel vso moč."

"Torej ti ne preostaja ničesar drugega kot, da se zaupaš meni. Sedela boš na sedlu pred menoj in držala otroka, dočim te bom jaz držal, da ne omagaš. Toda kje misliš, da je tvoj mož?"

"Ne vem, ker je šel v vojno. Alah naj ga ohrani. Toda vem kje se nahaja tabor. Kjer so ostali starčki, žene in otroci. Jutri smo že lahko tam. Ali me hočeš peljati tja? Naši te bodoje z veseljem sprejeli. Jaz sem sicer revna, toda imenujem se Elata, in vsi moji ljudje me imajo radi, torej bodoje tudi tebe z veseljem pozdravili."

"Tudi če sem njih sovražnik?"

"Sovražnik? Kako moreš biti sovražnik Uled Ajarjev, ti, ki si me rešil strašne smrti?"

"Pa vendar sem."

"To ni mogoče, ker si mi povedal, da prihajaš od daleč."

"Da, res je, in naš narod je prijatelj vsem drugim rodovom. Toda sedaj sem prišel sem in se pridružil paševim vojakom iz Tunisa, ki so vaši sovražniki."

"Kaj? zakličte prestrašeno. Ti si spremljevalec teh mučiteljev, katerim smo mi odrekli davek?"

"Da."

"Torej si res naš sovražnik in jaz ne smem nikakor s teboj."

"Ali hočeš ostati tukaj in umreti?"

"Alah il Alah! Prav imaš! Če me ne vzameš s seboj, moram z otrokom tukaj umreti. Kaj naj storim?"

"Kar si prej rekla; zaupaj se meni."

"Toda ti me ne boš peljal v naš tabor?"

"Seveda ne; prvi si preveč utrujena, da bi šla tako daleč, in drugič jaz nimam niti vode niti živeča s seboj, pa tudi k

v svojim se moram vrniti na vsak način. Če se ne vrnem, Zenska pokaže proti smeri, odkoder sem prišel. Obrnem se tja, in opazim Winnetou in Emmery, ki sta me iskala. Kmalu sta pri meni, in Emmery reče:

"Zakaj se toliko mudiš? Skrbelo naju je; že dve uri te ni bilo. Ali se ti je zopet kaj pripetilo?"

"Da ta zenska je bila s svojim otrokom v največji nevarnosti."

Povej jima vse, in ko konji bodo začeli skrbeti in začeli bodo iskati za menoj."

"Da toda bati se ti ni potreba, ker mi se ne vohujemo z ženskami, pač pa z možmi. Tako, ko se razmere nekoliko zboljšajo, se lahko vrnem domov; mogoče že jutri ali pojutrašnjem."

"Tvojim besedam rada verjamem, ker imaš pošten obraz. In ker si mi obljubil, da — — glej, tam prihajata dva jezdec!"

Čamo reče Emmery:

"Strašno! Kirge-bej mi je pravil, da so Uled Ajani veliki lopovi. Uboga zenska. Tako ji dam jesti in piti."

"Oba razjahata; vode sta imela dovolj pri sebi; Emmery ji da dateljnov in kos mesa, Winnetou pa vode. Zenska je bila grozno lačna. Medtem ko se obrnem proti vzhodu, kjer opazim majhno belo točko, ki pa postaja vedno večja, nakar se spremeni v dve barvi, spodaj temno, zgoraj belo. Ko pokažem proti tej smeri, reče Emmery:

"Beduini so; spodaj so konji temni, zgoraj so jezdec belji. Kaj storimo?"

Tudi zenska pogleda tja in strahoma zakriči:

"Alah il Alah, Uled Ajuni so! Bežimo! Bežimo!"

"Bodi mirna žena! Zastavim ti tvojo besedo, da ti ničesar ne storijo, pač pa ta lahko obljubim, da jih hodemo kaznovati za umor, ki so ga tukaj povzročili; če so res Uled Ajuni."

"Ostaneš?" vpraša Emmery.

"Na vsak način," odvrnem.

"Če pa niso Uled Ajuni?"

"Teda so Uled Ajarji, proti katerim smo se napatili, katerim bi bil še bolj vesel."

"Mogoče jih misliš ujeti?"

"Da. Če streljamo, tedaj merimo samo na konje, ker ljudi bi rad žive imeli."

"Že vem! Vedno si hranil s človeško krvjo, česar pa ti lopovi niso vredni."

Emmeryev obraz, ki je bil sicer vedno čemerem, se je nenkrat razjasnil, ko je stopil k svojemu konju, da vzame puško s sedla, s katero je bil navajen vsako žival pri lovu zadeti ravno v čelo.

Tudi Winnetou vzame svoj srebren puško in seže potem za pas, kjer je tičal kot po navadi njegov indijanski nož in bojna sekira, kar je vse s seboj prinesel.

Tu zakriči žena: "Oj usmiljenje, oj Alah! Uled Ajuni so, sicer onih šest, ki so me zagrebli v zemljo!"

"Ali se ne motiš?"

"Ne. Oni s črno brado je načelnik. Kako se nam bo godilo. O Alah, Alah, Alah!"

"Miruj žena, ne tebi ne tvojemu otroku se ne bo skrivil las. Mi se ne bojimo teh ljudi, pač pa oni nas!"

"Saj ni mogoče! Njih je štirinajst, vi ste pa samo trije!"

Časa nisem imel več, da potolazim ženo, ker četa je prišla kakih tristo korakov blizu nas, nakar je obstala da nas opazuje. Uled Ajuni so najbrž prišli gledat, če je žena že mrtva. Mi trije stojimo v vrsti dvajset korakov eden od drugega, žena v sredi, konji pa za nami.

Beduini so bili vsi razven dveh oboroženi s starimi puškami; zadnja sta imela sulice;

vsi so jahali krasne konje; raditega bi mi bilo žal za konje; Emmery in Winnetou zakličem, naj ne streljajo na konje, pač pa jezdec, toda samo v noge ali roke.

Beduini se posvetujejo. Čudno se jim zdi, da dobijo tuje na tem prostoru, in posebno še take tuje, ki ne bežijo pred tako četo. Naše obnašanje so si le na ta način razlagali, da jih mi poznamo; vendar nas oni še nikdar niso videli, še manj pa poznali. Le o eni stvari so bili prepričani, da smo mi namreč mohamedanci, ker nas pozdravijo po mohamedanskem načinu. Poveljnik s črno brado požene konja nekoliko naprej, položil roko na srce in zakliče proti nam:

"Salam alejkum, ihvanji — mir vam bodi, bratje!"

"Sal al! odvrnem precej prijazno. Poveljnik se pa naređi kot ne bi opazil moje neprijaznosti ter nadaljuje:

"Kako je tvoje zdravje?"

"Kaj hočeš? Kdo si ti?" odvrnem.

To je bilo pa res že zoper vsa pravila uljudnosti; takoj poseže po kopitu svoje puške in odvrne:

"Kako se moreš drzniti kaj takega vprašati? Ali si prišel sem od konca sveta, da ne veš, kako se mora odzdravljati! Znaj, da sem jaz Farad el Asvad in da sem vrhovni šejk Ajunov, katerih zemlja je, na kateri se sedaj nahajaš! Ker si stopil na to zemljo, ne da bi prej vprašal dovoljenja, boš moral plačati davek!"

"Koliko znaša davek?"

"Za vsako osebo 120 pijastrov." (Približno 12 dolarjev).

"Če hočeš imeti denar, pridi sem!" mu odvrnem, dvignem puško in jo pripravim za strel. S tem sem mu hotel naznaniti, da ne bo dobil denarja.

"Tvoj gobec je tako velik, kot gobec nilskega konja," za zaničljivo smeje; toda tvoji možgani so manjši kot pušavske koblice. Kakšno je tvoje ime in kako se imenujejo tvoji spremljevalci? Od kod prihajate? Kaj hočete?"

Na njegova očitnjava mu odvrnem:

"Ti si najbrž tvoj jezik pomočil v blato vaših kamel, ker govoriš tako smrdljive besede. Jaz sem Kara ben Nemi, moj prijatelj tukaj je Bulevan-bej iz dežele Angležev in na drugi strani Winnetou el Harbi, najvišji poglavar vseh rodov Apačev v Ameriki. Mi smo navajeni, da sprejemamo morilce s kroglijami, ne pa da bi jim plačeval davke. Poslavljam še enkrat: Če hočeš imeti denar, pridi sem in vzemi ga!"

Pri Beduinih se vsi glasno zasmeyejo. Ko se smeh poleže, nadaljuje njih šejk:

"Govoriš o morilcih! Zopovem ti, da mi poveš, koga s tem misliš?"

"Ti mi nimaš ničesar zapovedovati, posebno ker si ti sam, katerega sem mislil."

"Mi smo morilci? Dokazi pes!"

"Za 'psa' te bom kaznoval, kakor resnično stojim tukaj, in sicer še predno boš izmolił svojo večerno molitev. Ali nisi umorili starčka, katerega ostanki ležijo tukaj?"

"To ni bil umor, pač pa krvno maščevanje."

"In potem ste slabotno žensko zakopali v zemljo. Starček in žena se ne moreta braniti; raditega ste ju napadli, vi figovci; pri nam se bo pa vaš pogum kmalu ohladil."

Nov smeh se začuje pri Beduinih.

"Pridite vendar sem," nadaljuje šejk, "in pokažite svoj pogum, šakali, šakalski sinovi in unuki šakalskih sinov. Ne drznete se; stojite, ker veste, da vas požremo. Toda če pridemo k vam, bode te bežali in tulili kot psi, katere se biča."

"Zakaj pa vi ne pridete sem! Vas je petkrat več kot nas, torej potrebujete petkrat manj poguma kot mi. Pazite, kaj vam rečem! Vi ste na tem mestu zagrešili velik greh, katerega bode mo mi kaznovali. Vi ste maši ujetniki; kdor hoče pobegniti, ga ustrelimo. Razjahajte in izročite nam svoje orožje."

(Nadaljevanje.)

E. A. SCHELLENTRAGER, LEKARNAR.

3301 St. Clair Ave. N. E. Govorimo slovensko.

Driska in krči se hitro ozdravijo, če se vzame Schellentragerjevo proti kolera miksturo. Dobro za stare in mlade. 25 in 50 centov za steklenico.

Slovenske trgovine.

Sledeče trgovine pripravljene za rojakom:

- SALOONI:**
- FRANK JENŠKOVIČ,** 5393 St. Clair ave.
- JOS KOZELY,** 4734 Hamilton ave.
- MIKE SETNIKAR,** 6131 St. Clair ave.
- JOHN KROMAR,** 998 E. 63rd St.
- ANTON BAJUK,** 3141 St. Clair ave.
- LOV. VEHOVEC,** 4047 St. Clair ave.
- LOV. PETKOVSEK,** 965 Addison Rd.
- ANTON ZAKRAJSEK,** 991 E. 64th St.
- P. PIRC, p. d. VUKŠINIČ,** 984 Addison Rd.
- FRANK STERNIŠA,** 1009 E. 62nd St.
- JOS SAJEVIC,** 6317 St. ave.
- FRANK PUTZELI,** 3209 St. Clair ave.
- FRANK LAVRICH,** 6205 St. Clair ave.
- ANTON SHEPEC,** 4229 St. Clair ave.
- FRANK KMET,** 3922 St. Clair ave.
- FRANK KORČE,** 6006 St. Clair ave.
- JOHN BLATNIK,** 6304 St. Clair ave.
- JOHN SVETE,** 6120 St. Clair ave.
- LOUIS J. LAUSCHE,** 6121 St. Clair ave.
- MARTIN NOVAK,** 1029 E. 61st St.
- JOE NOSSE,** 1226 E. 55th St.
- JAKOB LAUSHE,** 6101 St. Clair ave.
- ANTON KUHELJ,** 3822 St. Clair ave.
- AUGUST BUDAN,** 1423 E. 39th St.
- FRANK JURCA,** 1287 E. 55th St.
- SLOVENSKA GOSTILNA,** 3855 St. Clair ave.
- JOHN GRDINA,** 6025 St. Clair ave.
- JOS ZALOKAR,** 899 Addison Rd. N. E.
- JOSIP BIZJAK,** 6022 St. Clair ave.
- MATH HRASTAR,** 5920 St. Clair ave.
- ANTON NOVAK,** 1056 E. 61st St.
- J. POSCH,** 4426 Hamilton ave.

Trgovina na debelo z vinom in žganjem.

GEO. TRAVNIKAR, 6102 St. Clair ave.

GROCERIJE:

JOHN PIRNAT, 3512 St. Clair ave.

PREVEC & PEKOLJ, 1293 E. 55th St.

CHAS. KARLINGER, 3942 St. Clair ave.

JOHN SPECH, 6302 Glass ave.

FRANK URANKAR, 1192 Norwood Rd.

KUHAR & JAKŠIČ, 3830 St. Clair ave.

MRS. J. SKEBE, 960 E. Collamer St.

LOUIS LACH, 1033 E. 62nd St.

BRIVNICE:

FRANK ŠKERJANEC, 6124 St. Clair ave.

- LEO ZIEGLER** 3904 St. Clair ave.
- MESNICE:**
- OGRINC & ANŽLOVAR,** 6124 Glass ave.
- FRANK VESEL,** 4034 St. Clair ave.
- JOE KLOPČIČ,** 1029 E. 62nd St.
- MESNICA IN GROCERIJA:**
- JOS FURLAN** 1604 E. 81 St.
- ČEVLJARSKE PRODAJALNE:**
- FRANK SUHADOLNIK,** 6107 St. Clair ave.
- FRANK BUTALA,** 6220 St. Clair ave.
- KROJAČI:**
- JOSIP GORNIK,** 6113 St. Clair ave.
- JOS HREN, p. d. ZIGEC,** 4033 St. Clair ave.
- JOHN GORNIK,** 6105 St. Clair ave.
- JOS. KUŽNIK,** 3545 E. 81st St, Newburg.
- ANDREJ JARC** 6110 St. Clair ave.
- LOVRENC URBANIJA** 1367 E. 43rd St.
- BANČNI ZAVODI:**
- FRANK SAKSER Co.,** podružnica, A. Bobek poslovd. 6104 St. Clair ave.
- SLASČICARNE:**
- GEO. BOŠTJAN,** 6010 St. Clair ave.
- FRANK OBLAK** 3843 St. Clair ave.
- ZELEZNINA — POHIŠTVO** i. t. d.
- ANTON GRDINA,** 6127 St. Clair ave.
- JOSIP ZELE,** 6108 — 10 St. Clair ave.
- TRGOVINE Z MODNIM BLAGOM:**
- JERNEJ KNAUS,** 6129 St. Clair ave.
- ANTON LOGAR,** 3837 St. Clair ave.
- JOHN GRDINA,** 6111 St. Clair, ave.
- FRANK J. TURK,** 1363 E. 55th St.
- M. MAREŠIČ,** 3916 St. Clair ave.
- IZDELOVALNICA MEHKIH PIJAČ.**
- JONH POTOKAR,** 4126 St. Clair ave.
- KONTRAKTORJI:**
- SATKOVIČ BRATA,** 1129 NORWOOD Rd.
- Slovenska trgovina ženskih slamniov in klobukov posebno je oprava nevešt.
- ROSI STANKO,** 6203 St. Clair ave.
- Trgovina z moške opravo in čevlji
- FRANK KENIK,** 6301 St. Clair ave.
- URAR IN ZLATAR:**
- ANTON SAMSON** 6209 St. Clair ave.

To so sami slovenski trgovci, katere slovenskemu občinstvu v naši naselbini priporočamo. Pa tudi rojaki po drugih naselbinah se lahko poslužujejo teh naslovov, in kadar rabijo, naj pišejo na enega teh trgovcev ki jim bo drage volje postregel. Upamo, da se njih zgasi še več, ki do sedaj še niso oglašeni. Natančnejša pojasnila dobite v uradni listu 6119 St. Clair ave.

Zastonj

V vsakem žaklju Forest King moke.

KUPONI s katerimi dobite pohištvo za svoj dom.

Napišite svoje ime — izrežite to in pošaljite nam in mi vam pošljemo katalog naših daril.

The Weideman Flour Co.

W. 53rd St. & Big 4 R. R.

Ime.....

Naslov..... (Pišite natančno)

50.000 KNJIZIC ZASTONJ MOZEM

Vsaka knjižica je vredna \$10.00 bolnemu človeku.

Ako trpite na katerikoli tajni molki bolezni, želimo, da takoj pišete po to žrdico knjižico. Ta knjižica vam v lahko razumljivem jeziku pove, kako se na d. mu temeljito zdravi sifilis ali zatrupljenje krvi, životna slabost, zguba spolne kreposti, revmatizem ali kastobol, organske bolezni, belodet, jetra in bolezni obistih in v mehuru. Vsem tistim, kateri so se že nastilili na naveličali večnega plačevanja brez vsakega vspaha, je ta brezplačna knjižica vredna stotine dolarjev. Pove vam tudi, zakaj da trpite in kako lahko pridete do trdnega zdravja. Tis, če moč je že zadobilo perfektno zdravje, telepo moč in poživljenje po tem dragoceni knjižici, ki je zaloga snauosti in vneboje stvari, ktepebi m. ral vsak človek suati. Zapolnite si, ta knjižica se dobi popolnoma zastonj. Mi plačamo tudi p. štino. Izpolnite odrezek spodaj in pošlite nam ga še danes, na kar vam mi pošlemo našo knjižico v vašem materinem jeziku popolnoma zastonj.

POŠLITE NAM TA ODREZEK ŠE DANES.

DR. JOS. LISTER & Co., Aus. 705 Northwestern Bldg. 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.

Gospodje: — Zanima me podoba, s katero nudite Vašo knjižico brezplačno: prosim pošljite mi jo takoj.

Ime..... Pošta..... Država.....

POZOR!

Večkrat mi kdo očita, da ne morem dobiti odgovora, kadar kdo kliče nas na telefon, operator mu namreč pravi, da mu ne odgovorimo, raditega izjavljam sledeče: Nas se more vsako minuto (tako) dobiti na telefon, ponoči in po dnevu, ob nedeljah in delavnikih, vedno je kdo pri telefonu, kdor ne dobi odgovora, mi nismo krivi, pač pa nemarnost operatorjev pri telefonu. Mi smo obljubili \$50 nagrade Telephone Co. če nam dokaže, da samo enkrat nismo odgovorili, kadar je zvonec zvonil. Mi imamo eno linijo pri telefonu, ki je najboljša, da se ne more nikdar reči, da je linija busy, ker telefon je samo za našo trgovino, in iz te v hišo, kjer stanujemo, da zvonec zvonil na obeh prostorih. Kadar nas kdo ne more poklicati, mu svetujemo, naj zahteva supervisorja in naj odločno zahteva, da nas pokliče, ker smo pri telefonu noč in dan. Naši telefon številki so nekaj drugačni kot na koledarjih.

Cuyahoga Tel. Princeton 1381

Bell. Tel. East 1881

Te številke ostanejo za vedno. Kdor pa želi ponoči naše postrežbe, naj se oglasi v hiši ali v stanovanju, ki je ravno čez cesto nasproti mrtvašnice, ali druga hiša zadaj za Schulistom, Tu se nas vedno dobi ponoči na zvonec.

ANTON GRDINA,

trgovec in pogrebnik.

6127 ST. CLAIR AVE. STAN. 1053 E. 62nd ST.

S tetm naznanjam mojim odjemalcem in prijateljem, da sem prestavil svojo prodajalno na

42 Public Square

kjer imam v zalogi veliko vrst žganja, likerjev domačih in importiranih, kar vse prodajam po jako nizkih cenah.

Kranjci imajo jako radi tropinjevec, slivovko biters in grenko vino, californijskega vina in vse drugo, kar potrebuje salooner.

LEWIS MAXA,

42 PUBLIC SQUARE.

Prodaja likerjev na drobno in debelo. Mi prodajamo tudi pivo.

Geo. A. Lorentz

6702 BONNA AVE. N. E.

PLUMBER

Polaganje cevi za vodo in plin, kopeli itd. Se priporoča rojakom. Cent. 8873 R.